

2

„Daću vam novo srce, novi duh udahnuće u vas“
(Ez 36,26)

Trenutak za trenutkom

Da li nam je zaista potrebno novo srce i novi duh?

Dovoljno je da pogledamo oko sebe. Nasilje, izopachenost i ratovi rađaju se u srcima od kamena koja su se zatvorila naumu Božjem za sve što je stvorio.

Ako iskreno zavirimo u sebe, ne osećamo li da i nas često pokreće sebičnost?

Svi smo pozvani da **gradimo novo čovečanstvo oko nas**, kako bi ono bilo sve lepše!

Zamisli samo koje veliko poslanje nam je povereno i koliko poverenja Bog ima u nas!

(pitanje)

Upravljuju li našim odlukama ljubav i dobro drugoga?

(intervju sa...)

Grupom tinejdžera koji se već godinama trude da žive Reč života u gradu Granada u Španiji.

„Kako bi nam se srca pokrenula i proširila na mere Isusovog srca, odlučili smo da organizujemo jedan vikend kako bismo se bavili socijalnim aktivnostima.

Hteli smo da stavimo u praksu ovu bratsku ljubav, kako ona ne bi jednostavno ostala teorija.

Organizovali smo se i zajedno pripremili posetu prebivalištu gde beskućnici, koji žive na ulici, provode vreme.

Bilo je to veoma snažno iskustvo za sve, nismo se dali pobediti od strane raznih prepreka i nismo oklevali da volimo svakoga.

Osim toga, kao i svake godine, pripremili smo prodaju kako bismo pomogli onima u potrebi.

Razgovarali smo sa nekim iz zajednice, koji su nam sa entuzijazmom ponudili konkretnu pomoći.

Bilo je to novo iskustvo, u kojem smo zajedno, mladi i odrasli, nosili napred aktivnosti osećajući se **pravim protagonistima**.“

Umesto da budemo utučeni u društву koje nam se često čini iskvarenim, umesto da predamo pred zlima koja su veća od nas se zatvorimo u ravnodušnost

raširimo srce po meri srca Isusovog. Koliko posla! Ali to je jedino potrebno. Kad to učinimo, sve smo učinili.

„Daću vam srce novo.“

Ako budemo poslušni pozivu da volimo svakoga, ako dozvolimo da budemo vođeni glasom Isusa u nama, postaćemo graditelji novog čovečanstva.

(radovi u toku)

„Radi se o tome da svakog ko prođe pored nas volimo kao što ga Bog voli. A budući da se nalazimo u vremenu, **volimo bližnjeg jednog po jednog**, ne zadržavajući u srcu ostatke osećanja prema bratu kog smo sreli minut ranije.“

(moje beleške)